

La bela ansciuda

La bela ansciuda ie unida docà,
l inviern cun si dlaces se n ie riesc mucia,
i prei ie biei vërc y i ciofs flurësc,
y dut sota tiera inò renvenësc.

L ciel ie bel brum y l surëdl bon ciaut,
i pitli uciei sën s'la cianta adaut,
ëi n'a nia plu frëit y i ne à nia plu fam,
sën sauti y jola cuntënc s'la sciblan.

Tl bosch se à ënghe dut cant descedà,
de sté te si coes s'à i tieres stufà,
ëi cuca sën ora mo n pue' ndurmenzei,
sce l ie propi ansciuda ulëssi udëi.

Ti prei y ti bòsc iel sën dlonch n drë not,
dut crësc y dut lëura de di y de nuet,
legreza nes à la ansciuda purtà,
l inviern cun si frëit ie da giut desmincià.

